ב"ה

לעבן מיט דער צייט

געדאנקען אויף דער פרשה פון דער וואך
פאר קינדער און יוגנט
לויט די שיחות
פון ליובאוויטשער רבי'ן

פרשת אמור, ספירת העומר

אמור, ספירת העומר (א)

פונקט ווי מען דארף זיך לערנען פון דער פרשת השבוע, אזוי אויך דארף מען זיך לערנען פון א גאנצע תקופה. אזוי ווי די תורה פון דעם אלטען רבי'ן: מען דארף לעבן מיט דער צייט.

איינע פון די לימודים פון ספירת העומר איז:

די מצוה פון ספירת העומר איז צו ציילן די טעג, צו ציילן צייט. לכאורה האט ניט קיין ארט צו ציילן צייט. ציילן ציילט מען א זאך וואס קען זיין אדער מער אדער ווייניגער, אדער מ'קען פארלירן אדער ס'קען צוקומען. ביי אזא זאך ציילט מען צו זען וויפיל מען האט, צי האט מען פארלוירן צי עס איז צוגעקומען.

אבער ביי ספירת העומר וואס איז דא צו ציילן? מען קען ניט פארלירן א טאג, עס קען ניט צוקומען א טאג, עס קען ניט זיין מער אדער ווייניגער. עס זיינען אלעמאל פאראן דער זעלבען צאל פון טעג. איז פארוואס ציילט מען די טעג?

נאר ציילן די טעג באווייזט אויך די חביבות פון די טעג. א זאך וואס מען האט זייער ליב ציילט מען איבער און איבער, כאטש מען ווייס וויפיל מען האט.

אין די טעג פון ספירת העומר מאכט מען יעדן טאג א ברכה. יעדן טאג איז א נייע מצוה, כאטש אז דאס איז לכאורה די זעלבע מצוה וואס איז געווען נעכטן און וועט זיין מארגן. פונדעסטוועגן פילט מען יעדן טאג אז היינט האט מען א נייע מצוה און א נייע ברכה.

דער לימוד פון דעם איז: מען דארף וויסן די *טייערקייט פון צייט*. מען האט די ברירה: אדער עס קען זיין א טאג וואס האט ניט קיין שייכות מיט "קדשנו במצוותיו וצונו". אדער עס קען זיין אזא טאג וואס אין דעם טאג טוט מען א מצוה. און ניט נאר אז מ'טוט א מצוה, נאר דעם דערמאנען זיך אז ס'איז אזא טאג (ציילן דעם טאג), מיט דעם אליין ווערט "קדשנו". און אוודאי אז מען טוט נאך די עבודה פון די טעג פון ספירת העומר, די עבודה פון תיקון המדות, איז זיכער ווערט דער טאג א "הייליקער" טאג.

מען דארף מייקר זיין (האלטן טייער) און וויסן די טייערקייט פון צייט.
(לקו"ש ח"ז ע' 279)

אמור, ספירת העומר (ב)

וואס קען מען זיך אפלערנען פון ספירת העומר?

ספירה אין לה תשלומין. אויב מען האט איינמאל פארפעלט צו ציילן ספירה קען מען דאס ניט משלים זיין. עס ווערט בטל דער גאנצער ספירת העומר, און דערפאר מאכט מען מארגן ניט קיין ברכה.

דער טעם פארוואס ספירה אין לה תשלומין, איז ווייל ספירת העומר איז אזוי ווי די מצוה פון תלמוד תורה. לערנען תורה אין לה תשלומין, אויב מען האט היינט ניט געלערנט קען מען מארגן ניט משלים זיין, ווייל מארגן דארף ער לערנען צוליב מארגן אליין.

ווען קען מען משלים זיין? ווען עס איז אזוי ווי שבועות. שבועות האט תשלומין. אויב איינער האט נאך ניט געבראכט דעם קרבן אויף יום טוב, קען ער דאס ברענגען אין די טעג פון תשלומין, ווייל אין יענע טעג איז מען ניט מחוייב ברענגען א קרבן.

אנדערש איז אבער תלמוד תורה. יעדער טאג און יעדער מינוט איז מען מחוייב צו לערנען. קען מען ניט משלים זיין ווייל שפעטער איז מען סיי ווי מחוייב צו לערנען.

אזוי איז אויך ביי ספירת העומר, וויבאלד אז מען דארף ציילן יעדן טאג, פאסט ניט צו משלים זיין ווייל מארגן דארף מען ציילן פאר דעם מארגנדיקן טאג.

די עבודה רוחניות פון ספירת העומר איז צו מתקן זיין די מדות. די עבודה האט אויך ניט קיין תשלומין. יעדער טאג האט איר עבודה. דער מארגנדיקן טאג דארף זיין העכער פון דעם היינטיגן טאג. יעדן טאג דארף מען וואקסן אין רוחניות און טאן מערער און העכער ווי נעכטן. אזוי ווי ר' גרשון בער פלעגט זאגן יעדער נאכט: מארגן דארף מען אויפשטיין גאר אן אנדערער.

וויבאלד אז יעדער טאג דארף מען טאן די עבודה פון יענעם טאג, קען מען ניט משלים זיין די נעכטיגע עבודה. עס איז ניט דא קיין צייט פאר די נעכטיגע ארבעט. היינט האט מען פרישע ארבעט.

מען דארף אויסנוצן יעדן טאג און יעדער מינוט. תלמוד תורה און די רוחניות'דיקע עבודה פון תיקון המדות האבן ניט קיין תשלומין. מען קען ניט אפלייגן אויף שפעטער אדער מארגן. מען דארף אויסנוצן יעדן מינוט.

(לקוטי שיחות ח"ח ע' 254)

Back to "Leben Mit Der Tzeit"